

се криятъ всичкитѣ хубави нѣща. Кое е по-хубаво, да живѣя единъ индивидуаленъ животъ, или да живѣя живота на Бога? Да имамъ 4 — 5 кж-ши въ София, да имамъ 4 — 5 дѣца и да мисля постоянно за тѣхъ — за дрехи, за обуща, за ко-кошки, за пуйки и да кажа: дѣца, азъ за васъ се грижа и за васъ всичко жертвамъ; или, да имамъ онзи великиятъ Божественъ животъ, да участвувамъ въ живота на цѣлия козмосъ, въ живота на всички разумни същества? Това е Божествениятъ животъ — да чувствуващъ радостта и веселието на всичко живо! Кое е по-хубаво? — Божественото, разбира се! Тогава нашиятъ животъ ще придобие смисълъ. Смѣшни сж хората, като казватъ, че въ общия животъ се губи отдѣлното съзнание. Не, именно въ Божественото, въ великия животъ ти ще запазишъ своето съзнание. Ето идеята, която трѣбва да проникне въ вашата душа. И когато тази Божествена Любовь проникне въ васъ, вие другояче ще разбирате нѣщата. Нѣкои сега казватъ: братко, раздай си имането! Не, азъ считамъ насил-ие да проповѣдвате на хората да си раздаватъ имането. Ако нѣкой е богатъ, азъ нѣма да обръна внимание на това. Считамъ че тсва сж въпроси за него и азъ нѣма защо да се бъркамъ въ работитѣ му. За себе си азъ имамъ други въпроси, които трѣбва да разрѣша. Онзи, който служи на Божиата Любовь, нито дума нѣма да каже за богатството на хората. Ако нѣкой е богатъ, ако нѣкой е красивъ, нито дума нѣма да му кажа. Това сж условия за него, които той самъ трѣбва да разрѣши. А сега хората се намѣсватъ да уреждатъ чуждитѣ работи и сж ги разбъркали. Не, то-